

Lahko si je obilnišiga in boljšiga gnoja pridobiti, ako le stari šegi in termi slovo damo. Po stari nemarnosti ne bo šlo več, — nova marljivost mora nas navdati; prihodnjič moramo tudi z glavo, ne le z roko kmetovati.

Moje lastne skušnje so priča dovelj, da si zamoremo lahko več tečniga gnoja napraviti, ki je podlaga vsiga kmetijstva.

Ker veliko tursice pridelujem, sim mogel poprej skoraj vsako leto okoli 100 voz gnoja v mestu kupiti; vsak voz gnoja mi je z vožnino, mitnino (mavto) in družimi stroški blizo na 4 gold. prišel.

Si te velike stroške vsako leto prihraniti, sim dal v prazno gnojno jamo za čevelj visoko zemlje (persti) napeljati, na to sim djal gnoja za poldrugi čevelj visoko, na to spet 4 do 5 pavcov visoko zemlje, na to poldrugi čevelj gnoja, na to spet za 4 ali 5 pavcov zemlje in tako naprej zmiraj eno lego gnoja in eno lego zemlje do verha.

V 3 mescih sim imel že 5 lég zemlje in 5 lég gnoja, ktero mešanico sim dal vsak teden dvakrat ali trikrat z gnojnico polivati.

Pridobil sim po tem v 3 mescih 147 vóz tečniga gnoja, vsak vóz je bil 20 centov težak.

Potreba je pa bilo 26 dni k vsim u temu delu, ki sim ga po svojih poslih opravil. Če rajtam vunder za to opravilo 24 krajc. na dan, znese to za 26 dni skupej 10 fl. 24 kr., tedaj sim si prihranil od poprejšnih stroškov na leto 289 fl. 36 krajc.

Tako ravnam sedaj gnoj, in sim si ga namest 265 vóz, ki sim jih poprej skoz eno leto dobival, sedaj 514 vóz po tem ravnanju napravil.

Taka očitna skušnja, ki mi toliko dobička verže, me je nagnala, to svoje ravnanje vsim kmetovavcam živo priporočiti, ker se da tako lahko doveršiti. Povabim pa vsaciga: naj se pride k meni prepričat in pogledat, kako delam, da ne bo mislil, da so moje besede le prazna baharija.

Ali — dragi prijatelj! ne v zemlji, ktero navoziš na gnoj, leži to čudovito pomnoženje gnojá, ampak večidel v tem, da se iz gnoja tečna moč ne skadí in da ne gnjije.

Če namreč po stari navadi gnoj dalje časa visoko nakopičen leži, se sogreje in začne gnjiti; pri tem pa spuhti tečna moč iz gnoja, ki sadeže redí, in se vsa pogubi; gnojni kup od dné do dné bolj vpada, in preden na njivo pride, gaje že polovica manj od poprej.

Tako pa, de je ena lega gnoja od druge po nasuti zemlji ločena, se ne more gnoj tako hitro sogreti, strohni tedaj bolj počasno, in kar se iz strohnjeniga gnoja skadí redivne moči, jo vjame zemlja, ki nad gnojem leži, in se z njo pomeša in v njo vdela, zlasti če je gospodar večkrat dal gnojnico čez gnojni kup polivati, ktero si je v kakošno bližnjo jamo nabiral.

Zna biti, da bo kdo rekel: „kje pa bom zemlje dobil?“ Ako je le resnično iskati hočeš, prijatelj! je boš gotovo blizo sebe dobil, če ne živiš nad skalovjem.

Marsikter kmetovavec, kakor tudi jez, ima svoje poslopja tako pod kakošin grič ali goro postavljene, da, če hoče zemljo okrog pohištva odkopavati in po tem takim tudi pohištva bolj na suho in zdravo postaviti, bo imel zemlje več let za gnojniše dovelj.

Ilovnate njive gnojiti je tudi sam droben pesek za napravo takiga gnojniša dober, in je še bolji kakor druga perst, ker pesek teško zemljo

zrahlja in po takim rodovitniši naredí. Kdor ima pa pešene njive, si bo raji ilovce za gnojniše izbral, če si je kaj zbirati v stanu. Jez po svojim mislim, da je za gnojniše vsaktera zemlja dobra, ker se vsaktera na imenovano vižo iz gnoja puhteče tečne moči napiva in tako rodovitna dela.

Ker je pomnoženje gnoja v vsakim gospodarstvu prava in poglavitna stopnja do obilnišiga pridelka na ravno tisti velikosti zemljiša, in ker se na popisano vižo vsak kmet lahko in brez stroškov veliko več in bolj tečniga gnoja napraviti zamore, naznanim te svoje skušnje vsim kmetovavcam in jih lepo prosim: naj storijo tako, kakor sim jim svetoval. Prepričali se bojo gotoviga veliciga dobička.

Ni scer to mešanje zemlje z gnojem kakošna nova reč; v mnogih kmetijskih bukvah je že zdavnej hvaljena in priporočevana bila, — ali dokler dobri nauki le v bukvah in na popirji ostanejo, niso nikomur v prid. Le kader jih kmetovavci skusijo in v vsakdanjo rabo vpeljejo, se oživi mertva beseda in postane srebro in zlato, ktero kmetovavec po tem iz zemlje prideljuje!

Jožef Hoepfner,
posestnik Grotenhofškiga grada.

Gospodarske skušnje in priporočila.

(Zgodnji krompir). Kakor v „Novicah“ lani, je bilo tudi letos v časniku Štaj. kmetijske družbe priporočeno: da nar gotovši pomoč se gnjilobe krompirja znebiti je: zgódnji krompir saditi, ki že dozori, ko pride kužni čas mesca augusta. Tudi v Ameriki so to skusili, in po pismu iz Mihigan-a se je zvedilo, da so v Ameriki zgodnji krompir za sème že tako pokupili, da austrianski vagán po 5 fl. plačujejo, Bog da bi ga kaj dobili. Ker ga v Ameriki ni več dobiti, so se za sème Amerikanci že v Evropo vernili.

(Za čbelarje kaj!) Rusi redé kadar spomlad zgodaj nastopi in čbele še clo nič živeža nikjer ne dobé, polne čbelnjake prav dobro in prav dober kup takole: Po velikosti čbelnjaka postavijo pred-nj eno ali več lesenih korít (Holztröge), ki so dolge in oske; v koríto nasujejo dva pavca visoko nar lepši in suhe režene moke, ktera ni v mlinu skozi sitnico (pajtel) šla (ungebeuteltes feines Roggenmehl). Ljudstvo čbelic plane s silnim veseljem čez moko, se povalja v nji in se verne bogato obloženo v panje nazaj. Je vreme lepo, je vse živo, veselo in delavno, da je veselje viditi, ker čbele ne najdejo le v moki, česar za zalégo (Brut) potrebujejo, temuč tudi živež, ki jim je bolj prijetin, kakor je stara, kislá in plésnova zaloga. Moka pomaga čbelam, da se zgodaj in močno pomnožé.

Moka se jim tako dolgo poklada, dokler same ne jenjajo móčniga praha nositi. To pokladanje terpi 8, 10 dni ali še dalje, in na vsak panj se rajta sploh 2 funta moka.

Ker pa o tem času čbele žeja, naj se ravno tako postavijo blizo unih korít tudi koritica z vodo, kateri naj se polovica medene vode, (to je take, v kateri se je, ko je vrela, med raztopil). Te koritica se napolnejo nar poprej rahlo s suhimoblanci in čez te naj se vlije imenovana mešanica (voda in medena voda). Kmaló boš vidil, kako pametna živalica to vodo popivat leta.